

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี
THE DIGITAL COMPETENCIES OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING
THE ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION IN SCHOOLS UNDER
THE PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICES
IN UDON THANI PROVINCE

สุจิตรา วันทอง^{*1}, พัทชรินทร์ ชมภูวิเศษ² และ พนายยุทธ เชยบาล¹
Sujittra Wathong^{*1}, Patcharin Chompuwiset² and Phanayuth Choeybal¹

¹ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

² สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

¹ Educational Administration, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University

² Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University

Received: 31 May 2025

Revised: 17 June 2025

Accepted: 19 December 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ และ 4) สร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำนวน 362 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเท่ากับ 0.98 และการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

* Corresponding author: สุจิตรา วันทอง

E-mail: sujittra.pupreaw@gmail.com

ผลการวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านการมีจริยธรรมดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล และด้านการแก้ปัญหาดิจิทัล ตามลำดับ

2. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านการประสานความร่วมมือทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการแนะแนว ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ และด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ตามลำดับ

3. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล การรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้ดิจิทัล และด้านการมีจริยธรรมดิจิทัลสามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เขียนสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์โดยใช้คะแนนดิบ

$$Y' = 1.424 + .559X_4 + .606X_1 + .626X_2 + .159X_5$$

สมการพยากรณ์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .627Z_{x4} + .662Z_{x1} + .668Z_{x2} + .197Z_{x5}$$

คำสำคัญ: สมรรถนะดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research aimed to 1) study the level of digital competence of school administrators, 2) study the level of academic affairs administration of the school, 3) study the relationship between digital competence of school administrators and academic affairs administration, and 4) create an equation

to forecast academic affairs administration of the school. The sample group was 362 teachers under the Office of the Primary Educational Service Area in Udon Thani Province, selected by stratified random sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability of 0.98 for the digital competence of school administrators questionnaire and 0.99 for the academic affairs administration questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The research results found that:

1. The average value of digital competence of school administrators was at a high level overall and in each aspect. From highest to lowest, the aspect of digital ethics had the highest average value, followed by the aspect of digital adaptation, digital use, digital knowledge and understanding, and digital problem solving, respectively.

2. The average value of academic affairs administration of school was at a high level overall and in each aspect. From highest to lowest, the aspect of academic cooperation had the highest average value, followed by the aspect of research for educational quality development and guidance, educational quality assurance, learning process organization, and academic work planning, respectively.

3. The digital competence of school administrators in all aspects had a positive relationship with academic affairs administration of school with statistical significance at the .01 level.

4. The digital competence of school administrators in 4 aspects, namely, digital adaptation, digital knowledge and understanding, digital use, and digital ethics, can jointly predict academic affairs administration of school with statistical significance at the .01 level. The equation for predicting academic affairs administration of school can be written as follows:

Prediction equation in raw score form

$$Y' = 1.424 + .559X_4 + .606X_1 + .626X_2 + .159X_5$$

Prediction equations in standard score form

$$Z' = .627Z_{x4} + .662Z_{x1} + .668Z_{x2} + .197Z_{x5}$$

Keywords: Digital Competency, Academic Affairs Administration, Administrator

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 โลกได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะพลิกผันอย่างรุนแรง ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการบริหารสถานศึกษามากขึ้น ประเทศไทยให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีดิจิทัลจึงกำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นแผนแม่บทหลัก โดยมีเป้าหมายภาพรวม คือ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558: 3; พลยุทธ์ ศิริบรรณพิทักษ์, 2565: 7; และ สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2565: 1)

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารนับเป็นกลไกและตัวแปรสำคัญที่จะทำการปฏิรูปการศึกษาประสบผลสำเร็จ ในขณะที่ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารในยุคปัจจุบันควรมีสมรรถนะดิจิทัลเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษาดังผลการศึกษาของเบญจมาศ ต้นสูงเนิน (2564: 22) ที่ศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1 พบว่าเมืองคัมภีร์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ในขณะเดียวกันงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาจะปรากฏชัดเจน เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ และยังเป็นตัวชี้วัดความสามารถและความสำเร็จของผู้บริหาร โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2552: 29-30) กำหนดองค์ประกอบ และภารกิจด้านการบริหารงานวิชาการตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 กำหนดให้การบริหารงานวิชาการไว้ 17 ประการ

อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานียังพบปัญหาและมีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เห็นได้จากผลการเฝ้าติดตามการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ที่พบว่า มีปัญหาในด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ครูยังความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนไม่เพียงพอ การจัดการเรียนการสอนของครูยังเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่มากเท่าที่ควร สื่อนวัตกรรมที่เหมาะสม ความรู้เรื่องเทคโนโลยีและทักษะต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ เช่น ทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3, 2564: 26) ผลการศึกษาของนุชเรศ คำดีบุญ (2564) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 มีความต้องการจำเป็น เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับ ตามความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนการวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ

จากความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาว่าอยู่ในระดับใด และมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ รวมถึงศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้เข้าใจชัดเจนถึงมิติของสมรรถนะดิจิทัลที่จำเป็นต่อการบริหารงานวิชาการ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลการวิจัยจะเป็นสารสนเทศประกอบการวางแผนการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมคุณภาพการบริหารงานวิชาการ และสนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดอุดรธานี

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี

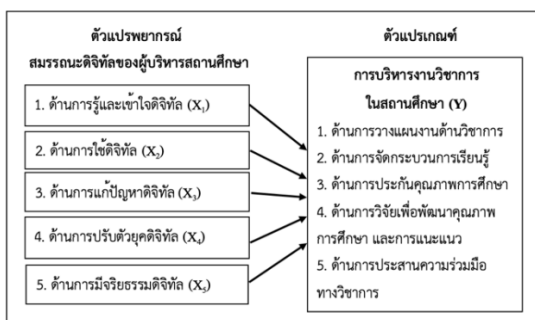
สมมุติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี

2. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ สุกิจตรา วันทอง (2567) ได้ทำการศึกษาไว้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล 2) ด้านการใช้ดิจิทัล 3) ด้านการแก้ปัญหาดิจิทัล 4) ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล และ 5) ด้านการมีจริยธรรมดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้นำภารกิจและขอบข่ายงานการบริหารวิชาการมาจัดกลุ่ม ได้องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ 5 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ 2) ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการแนะแนว และ 5) ด้านการประสานความร่วมมือทางวิชาการ ผู้วิจัยนำเสนอเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา รายละเอียดการดำเนินการมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2568 จาก 756 โรงเรียน ประชากรจำนวน 6,250 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2568 ได้มาโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำนวน 362 คน จากการเปิดตาราง เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผ่านการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นข้อคำถามใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการ และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวทางของ ลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้น้ำหนักคะแนนการแปลผลคะแนนตามเกณฑ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวทางของ ลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 121) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้น้ำหนักคะแนนการแปลผลคะแนนตามเกณฑ์

2.2 ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ โดยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวัดตามนิยามศัพท์เฉพาะนั้น

3) สร้างข้อความหรือข้อความคำถามให้ครอบคลุมตัวแปรการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ตลอดจนสาระสำคัญให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินและตรวจสอบให้แบบสอบถามมีความครอบคลุม ถูกต้องตามนิยาม ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข ด้วยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งผู้วิจัยเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ

5) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข โดยคัดเลือกข้อความคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัดตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ได้ข้อความคำถามที่มีดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 มาเป็นข้อความคำถาม ในแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 70)

6) นำแบบสอบถามการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

7) นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบและผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค โดยแบบสอบถามสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53-0.89 ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และ

แบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.64-0.92 ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

8) นำแบบสอบถามการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

9) ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุง แก้ไข ให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำเครื่องมือมาเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี แล้วนำเสนอผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากครูผู้สอนในสังกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์พร้อมกับซองติดแสตมป์ที่มีชื่อ ที่อยู่ของผู้วิจัย และผ่านช่องทางแพลตฟอร์ม Google Form โดยใช้หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยถึงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 ฉบับ และให้ส่งกลับคืนแก่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 1 สัปดาห์ บางส่วนผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยตนเองโดยการนัดหมาย วัน เวลาและสถานที่ในการรับแบบสอบถามคืน

4. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์และโทรประสานขอรับแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับมา 362 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อแปลความหมาย

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อแปลความหมาย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยการใช้เกณฑ์วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) แล้วแปลความหมายตามเกณฑ์

ตอนที่ 5 ผลการสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.89) ส่วนมากมีอายุ 31-40 ปี (ร้อยละ 33.43) ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด มีระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 64.92) ส่วนมากประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการส่วนมากมีประสบการณ์ปฏิบัติงาน 11-15 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 42.54) และส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง (ร้อยละ 62.15)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ปรากฏตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับสมรรถนะดิจิทัล			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล	4.11	0.69	มาก	4
2. ด้านการใช้ดิจิทัล	4.15	0.67	มาก	3
3. ด้านการแก้ปัญหาดิจิทัล	4.02	0.78	มาก	5
4. ด้านการปรับตัวดิจิทัล	4.16	0.71	มาก	2
5. ด้านการมีจริยธรรมดิจิทัล	4.19	0.78	มาก	1
รวม	4.13	0.74	มาก	

จากตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีจริยธรรมดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือ ด้านการปรับตัวดิจิทัล ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.71) ด้านการใช้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.67) ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.69) และด้านการแก้ปัญหาดิจิทัล ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ผลการศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษา	ระดับการบริหารงานวิชาการ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ	4.24	0.70	มาก	5
2. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้	4.31	0.67	มาก	4
3. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.32	0.68	มาก	3
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการ การแนะแนว	4.33	0.64	มาก	2
5. ด้านการประสานความร่วมมือทางวิชาการ	4.34	0.67	มาก	1
โดยรวม	4.31	0.63	มาก	

จากตารางที่ 2 ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.63) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการประสานความร่วมมือทางวิชาการ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.67) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการแนะแนว ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.64) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.68) ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.67) และด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร
สถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ
การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ปรากฏ
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ตัวแปร	(X ₄)	(X ₂)	(X ₃)	(X ₄)	(X ₅)	(Y)	Tolerance	VIF
(X ₁)	1.000	.928**	.818**	.897**	.841**	.771**	.248	4.025
(X ₂)		1.000	.849**	.932**	.894**	.707**	.418	2.390
(X ₃)			1.000	.860**	.783**	.660**	.221	4.526
(X ₄)				1.000	.917**	.780**	.159	6.270
(X ₅)					1.000	.733**	.180	5.566
(Y)						1.000		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์
ในทิศทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
เรียงลำดับความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล (X₄) (r = .780) มีระดับ
ความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล (X₁) (r = .771) ด้านการมี
จริยธรรมดิจิทัล (X₅) (r = .733) ด้านการใช้ดิจิทัล (X₂) (r = .707) และด้านการแก้ปัญหาดิจิทัล
(X₃) (r = .660) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวแปรสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ
ของสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยนำค่าการวัดจากตัวแปรพยากรณ์ที่ใช้ใน
การศึกษาทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล (X₁) ด้านการใช้ดิจิทัล (X₂) ด้าน
การแก้ปัญหาดิจิทัล (X₃) และด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล (X₄) และด้านการมีจริยธรรมดิจิทัล

(X₅) ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา (Y) นำเข้าสมการถดถอยพหุคูณ เพื่อวิเคราะห์อำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรโดยใช้วิธี Stepwise ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การถดถอยและความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปรพยากรณ์

ปัจจัยสมรรถนะดิจิทัล	b	SE _{bj}	β	t
ค่าคงที่ (a) =1.424				
ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล (X ₄)	.559	.090	.627	6.237**
ด้านความรู้และเข้าใจดิจิทัล (X ₁)	.606	.077	.662	7.914**
ด้านการใช้ดิจิทัล (X ₂)	.626	.098	.668	6.357**
ด้านการมีจริยธรรมดิจิทัล (X ₅)	.159	.064	.197	2.492**
R = .820 R ² = .673 R ² _{adj} = .669 SE _{est} = .363 p-value = .000 a=1.424				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล (X₄) การรู้และเข้าใจดิจิทัล (X₁) ด้านการใช้ดิจิทัล (X₂) และด้านการมีจริยธรรมดิจิทัล (X₅) สามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .820 สามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการได้ร้อยละ 67.30 (R² = .673) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .363

จากนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล (X₄) มีอำนาจการพยากรณ์มากที่สุด สามารถเขียนสมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยใช้คะแนนดิบ

$$Y' = 1.424 + .559X_4 + .606X_1 + .626X_2 + .159X_5$$

สมการพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .627Z_{x4} + .662Z_{x1} + .668Z_{x2} + .197Z_{x5}$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งการบริหารงานของสถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเกี่ยวข้องผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีการปรับตัวให้มีสมรรถนะดิจิทัลมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561: 12) ที่ให้ความเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี การสื่อสาร เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการโรงเรียน เพื่อการใช้ ICT ให้เหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าแท้จริงสอดคล้องกับแนวคิดของ สงบ อินทรมณี (2562: 356) ที่ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัลต้องมีทักษะ เกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ โดยการมีวิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลจาก เทคโนโลยีและสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีและสารสนเทศใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่นที่แตกต่างจากโรงเรียนอื่น โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องวางเป้าหมายการบริหาร โรงเรียนในยุคดิจิทัลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างรอบด้านสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของวรารุณี มุขกระโทก และกุลจิรา รักษนคร (2566) ที่พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับผล การศึกษาของเจนจิรา แสนไชย และทนต์ศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2566) ที่พบว่า สภาพปัจจุบันทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสัญญา พันพิลา (2562) ที่พบว่า ความสามารถด้านดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากงานวิชาการเป็นภารกิจหลักที่นับเป็นหัวใจของการบริหาร สถานศึกษา เพราะเป้าหมายสำคัญของสถานศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และ สมรรถนะสำคัญตามมาตรฐาน สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2552) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการวิชาการไว้ว่า ผู้บริหาร

สถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย โดยการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่สำคัญในการจัดการศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556) ที่ให้ความเห็นว่า ผลสำเร็จของการบริหารงานวิชาการยังเป็นตัวชี้วัดความสามารถและความสำเร็จของผู้บริหาร เพราะผู้บริหาร มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาและปรับปรุงงานวิชาการอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับผลการศึกษาของนุชเรศ คำดีบุญ (2564) ที่พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิไลลักษณ์ รุ่งกิจ (2566) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากความรู้และทักษะทางด้านดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญต่อ การบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีสมรรถนะดิจิทัลย่อมส่งผลให้การบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการบริหารงานวิชาการเพราะปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทกับการบริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของจิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561) ที่ให้ความเห็นว่าการบริหารโรงเรียนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมคุ้มค่าและเพียงพอต่อการใช้งาน ทำให้โรงเรียนเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรารุณี มุขกระโทก และกุลจิรา รักษนคร (2566) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปิยะนันท์ ว่องพัฒน์วงศ์ (2566) ที่พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถร่วมกันพยากรณ์ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาได้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้มากขึ้น ทำให้สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ จินฉนวน ปะโคทั้ง (2561) ที่ให้แนวคิดว่างานทุกด้าน ของสถานศึกษาต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ ดำรง ชลสุข (2563) ที่ให้ความเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารมาใช้ในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้คำแนะนำในการตัดสินใจเมื่อพบปัญหา และช่วยแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรารุณี มุขกระโทก และกุลจิรา รักษนคร (2566) ที่พบว่าสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานีควรมีการเสริมสร้างการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีระดับสูงขึ้น โดยนำผลการวิจัยไปเป็นสารสนเทศในการวางแผนการพัฒนา เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และความต้องการพัฒนา

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการปรับตัวยุคดิจิทัล ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัด ควรมีการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลด้านการแก้ปัญหาดิจิทัลเพิ่มเติม เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เป็นตัวแทนที่ไม่สามารถพยากรณ์การ

บริหารงานวิชาการของสถานศึกษาได้ สำหรับใช้เป็นสารสนเทศในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลด้านการแก้ปัญหาดิจิทัลต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ศึกษากับครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานีเท่านั้น การทำวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมสำหรับใช้ในการวางแผนการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี เพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- เจนจิรา แสนไชย และ ทนงค์ดี คุ่มไข่น้ำ. (2566). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3(6), 183-200.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศิริธรรมออฟเซต.
- ดำรง ชลสุข. (2563). ทักษะของผู้บริหารกับงานที่ทำตามยุค New Normal. กรุงเทพฯ: นวัตกรรม.
- นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2556). **การบริหารงานวิชาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมาศ ตันสูงเนิน. (2564). องค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 13(1), 22-40.
- ปิยะนัธ ว่องพัฒน์วงศ์. (2566). **สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2565). **ปาฐกถาศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสะอ้าน ครั้งที่ 11 การพลิกโฉมระบบการศึกษาเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรารุณ มุขกระโทก และ กุลจิรา รักชนคร. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. **วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 6(17), 68-79.
- วิไลลักษณ์ ฐักิจ. (2566). **การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สงบ อินทรมณี. (2562). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล**. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น**, 16(1), 353-360.
- สัณญา พันพิลา. (2562). **ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ**. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). **การบริหารสถานศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตรา วันทอง. (2567). **การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. (2564). **รายงานผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ปีการศึกษา 2564-2565**. อุดรธานี: กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **แนวคิดการบริหารงานวิชาการโรงเรียน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). **ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564**. กรุงเทพฯ: ซีอียูเคชั่น.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.